

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/168/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913218623
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6913218623.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobkyne L. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. V. XXX, zast. JUDr. Alexandrom Filom, advokátom so sídlom Lučenec, P. Rádayho 14/A, proti žalovaným: 1/ Slovenská autobusová doprava Lučenec, a. s., so sídlom Lučenec, Mikušovská cesta 17, IČO: 36 054 259, zast. JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom so sídlom Lučenec, P. Rádayho 14/A, 2/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, 3/ Fagus SR, s. r. o., so sídlom Hnúšťa, kpt. Nálepku 141, IČO: 36 042 978, zastúpeného spoločnosťou Mgr. Viera Kadášová - konateľka, advokátka, so sídlom Rimavská Sobota, Železničná 1877, IČO: 47 247 851, 4/ Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zast. spoločnosťou Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Robotnícka 6, a 5/ C.. Y. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., kpt. O. XXX, zast. spoločnosťou Mgr. Viera Kadášová - konateľka, advokátka, s. r. o., so sídlom Rimavská Sobota, Železničná 1877, IČO: 47 247 851, o náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví, o odvolaní žalobkyne a žalovaných 3/ a 5/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/4/2014-403 zo dňa 20. 02. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu v časti výroku, ktorým súd žalobu žalobkyne zamietol, čo do hodnoty sporu 1.838,87 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne zamietol. Vyslovil, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa v podanej žalobe žiadala zaviazať žalovaných 1/, 3/ a 5/ medzi sebou spoločne a nerozdielne spolu aj so žalovanými 2/ a 4/ zaplatiť jej z titulu náhrady škody istinu vo výške 6.851,66 Eur s tým, že plnením jedného zo všetkých žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných a tiež zaviazať žalovaných na náhradu trov konania. V žalobe uviedla, že žalovaný 5/ dňa 25. 11. 2011 asi o 11.00 hod viedol pod vplyvom alkoholu osobné auto značky AUDI A6, ev. č.XXXAG, ktorého držiteľom je žalovaný 3/ a to v obci Padarovce v smere od Rimavskej Soboty na Teplý Vrch, pričom v zákrute dostal šmyk, prešiel do protismeru, čím došlo k čelnej zrážke tohto auta s oproti idúcim autobusom hromadnej dopravy SAD žalovaného 1/ ev. č. RS 180AK, v ktorom sa ako cestujúca nachádzala aj žalobkyňa. Žalobkyňa pri tejto havárii utrpela úraz s rozličnými zraneniami (nalomenie horného ramena lonovej kosti vľavo, vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice a iné), v dôsledku čoho sa musela dlhodobo liečiť a bola z toho dôvodu aj práceneschopná od 25. 11. 2011 do 06. 04. 2012. Za toto protiprávne konanie bol

žalovaný 5/ trestným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/171/2012 zo dňa 28. 08. 2012 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1, 3 písm.c) Tr. zák., za čo mu bol vymeraný jednak peňažný trest 1.000,00 Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Zároveň bol žalovaný 5/ zaviazaný zaplatiť žalobkyni ako poškodenej z titulu náhrady škody 1.076,60 Eur a so zvyškom jej nároku na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na občianskoprávne konanie. Žalobkyňa sa domáhala náhrady škody predovšetkým od žalovaných 1/ a 3/, pretože žalovaný 1/ je právnickou osobou vykonávajúcou dopravu a v čase havárie bola žalobkyňa riadne prepravovanou osobou v hromadnom dopravnom prostriedku žalovaného 1/, teda na základe zmluvy o preprave uzavretej so žalovaným 1/ bola cestujúcou na pravidelnej linke v autobuse žalovaného 1/ a tak škoda, ktorú pri tejto havárii žalobkyňa utrpela, jej vznikla počas prepravy. Žalobkyňa tu poukázala na ustanovenie § 764 ods.1 Občianskeho zákonníka. Škoda bola žalobkyni spôsobená v dôsledku havárie dvoch vozidiel, pri ktorej do autobusu žalovaného 1/ vrazilo osobné auto žalovaného 3/, ktoré ako vodič viedol žalovaný 5/. Teda žalobkyňa utrpela škodu v dôsledku stretu prevádzok dvoch motorových vozidiel, z ktorých jedno vykonávalo dopravu pre dopravcu a druhé bolo prevádzkované jeho prevádzkovateľom. Z uvedeného vyplýva, že škoda bola žalobkyni spôsobená osobitnou povahou prevádzky každého jedného z uvedených dvoch motorových vozidiel, a zároveň aj okolnosťami, majúcimi pôvod v prevádzke každého jedného z uvedených dvoch motorových vozidiel. Ide teda o objektívnu zodpovednosť žalovaných 1/ a 3/ za škodu, ktorú žalobkyňa pri tejto havárii utrpela, preto sa jej náhrady žalobkyňa touto žalobou domáha predovšetkým od žalovaných 1/ a 3/ ako prevádzkovateľov týchto motorových vozidiel. Keďže žalovaný 1/ ako prevádzkovateľ autobusu bol v čase havárie podľa Zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení povinne zmluvne poistený pre prípad vzniku jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla u žalovaného 2/ a žalovaný 3/ bol povinne zmluvne poistený u žalovaného 4/ - pôvodne poisťovni Kooperatíva, potom sa žalobkyňa domáhala priznania vymáhanej náhrady škody okrem žalovaných 1/ a 3/ zároveň aj od ich poisťovateľov, teda žalovaného 2/, aj žalovaného 4/ najskôr poisťovne Kooperatíva, potom Slovenskej kancelárie poisťovateľov. Keďže v čase podania žaloby nebolo isté, či prevádzkovateľom motorového vozidla AUDI A6 ev. č. X/, bol v čase havárie naozaj žalovaný 3/, a či ním nebol v skutočnosti práve žalovaný 5/ ako fyzická osoba, a ak by sa to preukázalo, tak žalobkyni je za škodu zodpovedný priamo žalovaný 5/ ako skutočný prevádzkovateľ tohto motorového vozidla, potom by mal byť za škodu zodpovedný žalovaný 5/. Ak sa ale zistí, že prevádzkovateľom tohto motorového vozidla v čase havárie bol len žalovaný 3/, tak v zmysle § 427 ods.2 Občianskeho zákonníka platí aj to, že žalovaný 3/ ako prevádzkovateľ motorového vozidla zaručene nedal povolenie vodičovi tohto auta - žalovanému 5/, aby ho viedol v stave, keď je pod vplyvom alkoholických nápojov. Ak motorové vozidlo žalovaný 5/ v čase havárie ako vodič viedol napriek tomu, že vedel, že je pod vplyvom alkoholických nápojov, tak predmetné motorové vozidlo použil proti vôli jeho prevádzkovateľa, teda Fagus SR, s.r.o. Zo skutočnosti, že jediným konateľom spoločnosti Fagus SR, s.r.o. a súčasne aj vodičom predmetného motorového vozidla v čase havárie bola jedna a tá istá fyzická osoba - žalovaný 5/, potom vyplýva, že okrem samotného žalovaného 5/ ako vodiča motorového vozidla, ktorý je za škodu spôsobenú touto haváriou zodpovedný, lebo ho použil proti vôli jeho prevádzkovateľa, je za rovnakú škodu spoločne s ním zodpovedný aj žalovaný 3/ ako prevádzkovateľ, lebo mu takéto použitie predmetného motorového vozidla svojou nedbanlivosťou umožnil, čo vyplýva z § 430 ods.1 druhej vety Občianskeho zákonníka. Na základe týchto skutočností žalobkyňa tvrdila, že za predmetnú škodu sú zodpovední žalovaní 1/, 3/ a 5/ a to s poukazom na ustanovenie § 438 ods.1 Občianskeho zákonníka a to spoločne a nerozdielne. Podľa § 15 ods.1 Zák. č. 381/2001 Z. z. je žalobkyňa ako poškodená oprávnená uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, teda žalovaným 2/ a 4/, preto si žalobkyňa celú škodu, ktorú v tejto súvislosti utrpela, uplatnila súčasne voči všetkým žalovaným 1/ - 5/ s tým, že žiadala, aby súd žalovaných 1/, 3/ a 5/ zaviazal na jej náhradu spoločne a nerozdielne a ohľadne žalovaných 2/ a 4/ nech vysloví, že plnením ktoréhokoľvek zo všetkých piatich žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť všetkých ostatných žalovaných. Pokiaľ ide o výšku škody ešte počas vyšetrovania havárie políciou bol do trestného konania prizvaný znalec z odboru zdravotníctva MUDr. Alexander Köröcz, ktorý v znaleckom posudku zo dňa 30. 12. 2011 predbežne obodoval bolestné poškodenej na 70 bodov a podľa tohto bodovania bolestného tunajší súd zaviazal v trestnom rozsudku žalovaného 5/ zaplatiť žalobkyni náhradu škody v sume 1.076,60 Eur. Tento znalecký posudok bol však vyhotovený ešte pred ukončením liečenia aj samotnej PN poškodenej, a táto si nechala po roku od havárie znova obodovať všetky bolesti, ktoré v tejto súvislosti utrpela a tiež sťaženie spoločenského uplatnenia. Jej ošetrojúci lekár - chirurg MUDr. Ervín Kovács posúdil jej zdravotný stav a vystavil lekárske posudky o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia z 04. 12. 2012, podľa ktorého prislúcha poškodenej - žalobkyni v súvislosti s touto haváriou bolestné ohodnotenú na 145 bodov, teda jej prináleží náhrada škody z titulu

bolestného v sume 2.231,00 Eur ($145 \times 15,38 \text{ Eur} = 2.230,10 \text{ Eur}$), po odpočítaní časti bolestného v sume 1.076,60 Eur, predstavuje nevyrovnaná časť bolestného sumu 1.154,40 Eur. Z tohto lekárskeho posudku vyplýva aj ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne na 300 bodov, čo predstavuje sumu 4.716,00 Eur ($300 \times 15,72 = 4.716,00 \text{ Eur}$). Žalobkyňa ďalej žiadala zaviazat' žalovaných na náhradu škody z titulu vynaloženia ostatných výdavkov v celkovej sume 197,92 Eur (za zničené časti odevu 12,00 Eur, doplatky za lieky v sume 57,33 Eur, náklady na cestovnom na cestách domov z nemocnice a na lekárske kontroly za prepravu sanitkou a to každý raz po 2,80 Eur, ako aj za prepravu manželom alebo dcérou na osobnom aute značky Renault Laguna ev. č.XX,XXJ, ďalej príplatky za prednostné lekárske vyšetrenia v rôznych sumách od X,XX do 15,00 Eur v dňoch 11. 05. 2012, 16. 07. 2012, 24. 09. 2012, 06. 02. 2013 a 10. 07. 2013), ďalej si žalobkyňa uplatňovala z celkových nákladov za používanie jej mobilného telefónu v sume 83,24 Eur za prvé tri mesiace obdobia po havárii ako náhradu škody 30,00 Eur, pretože dlhší čas celkovej doby jej liečenia bola imobilná, pripútaná na lôžko, preto musela často telefonovať o pomoc iných osôb. Tiež si uplatňovala výdavky na poštovnom spojené s doporučenými zásielkami jej advokátovi resp. sociálnej poisťovni v sume 4,40 Eur. Pre zranenia, ktoré žalobkyňa utrpela v dôsledku havárie bola táto od 25. 11. 2011 do 05. 04. 2012 práceneschopná, v dôsledku čoho utrpela aj škodu spočívajúcu v strate na zárobku počas trvania PN a to za dobu PN celkom 133 kalendárnych dní. Za prvé tri kalendárne dni tohto obdobia jej prináleží úrazový príplatok 32,84 Eur, za ostávajúcich 130 kalendárnych dní úrazový príplatok 646,77 Eur, teda spolu za celé obdobie trvania PN je požadovaná suma úrazového príplatku 679,61 Eur. Celková suma náhrady škody, na ktorú žiadala zaviazat' žalobkyňa žalovaných v súvislosti s uvedenou haváriou bola v podanej žalobe vyčíslená sumou 6.851,66 Eur.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v bodoch 6, 7, 8, 9 a 10 popísal, ako v priebehu konania žalobkyňa upravovala žalobu.

4. Prvostupňový súd uviedol, že naposledy žaloba bola upravená podaním zo dňa 13. 01. 2016, keď žalobkyňa zobrala prostredníctvom svojho advokáta podanú žalobu čiastočne späť, pretože na jednotlivé nároky na náhradu škody žalobkyne čiastočne dobrovoľne znovu plnil žalovaný 4/ a prostredníctvom ním poverenej poisťovne KOOOPERATIVA uhradil dňa 23. 12. 2015 žalobkyne náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2.358,00 Eur. V dôsledku tohto späťvzatie sa nárok žalobkyne na náhradu škody znížil na celkovú istinu 4.196,88 Eur, ktorá sa skladá zo zvyšku prvej časti tohto nároku v sume 3.772,48 Eur a druhej časti tohto nároku v sume 424,40 Eur. Podľa pripojenej výpočtovej tabuľky je masa úrokov z omeškania 5,25 % ročne z čiastky uhradenej sumy 2.358,00 Eur, za čas omeškania od 01. 01. 2014 do 23. 12. 2015 v sume 244,88 Eur. Žalobkyňa preto znovu rozšírila žalobu aj o túto sumu.

5. Súd svojím uznesením č. 6C/4/2014 - 154 zo dňa 13. 01. 2016 zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 2.358,00 Eur s tým, že bude ďalej konať o žalobe žalobkyne o výške 4.196,88 Eur. Zároveň pripustil rozšírenie žaloby o sumu 244,88 Eur ako masu 5,25 % ročných úrokov z omeškania, so zaplatením čiastočného plnenia z prvej časti žalovanej istiny, sumy 2.358,00 Eur, za omeškание od 01. 01. 2014 do 23. 12. 2015. Takto žalobkyňa žiadala zaviazat' žalovaných na zaplatenie istiny z titulu náhrady škody v sume 4.196,55 Eur s 5,25 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 3.772,48 Eur od 24. 12. 2015 do zaplatenia, s 5,05 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 424,44 Eur od 21. 02. 2014 do zaplatenia, ďalej sumu 52,18 Eur ako masu 5,25 % ročných úrokov z omeškania so zaplatením 721,18 Eur za obdobie od 01. 01. 2014 do 18. 05. 2015 a sumy 244,88 Eur ako masu 5,25 % ročných úrokov z omeškania so zaplatením 2.358,00 Eur za obdobie od 01. 01. 2014 do 23. 12. 2015.

6. Prvostupňový súd po vykonaní rozsiahleho dokazovania zistil, že žalovaný 5/ dňa 25. 11. 2011 asi o 11.00 hod viedol pod vplyvom alkoholu osobné auto značky AUDI A6, ev. č. RS XXXAG, ktorého držiteľom je žalovaný 3/ a to v obci Padarovce v smere od Rimavskej Soboty na Teplý Vrch, pričom v zákrute dostal šmyk, prešiel do protismeru, čím došlo k čelnej zrážke tohto auta s oproti idúcim autobusom hromadnej dopravy SAD žalovaného 1/ ev. č. RS XXXAK, v ktorom sa ako cestujúca nachádzala aj žalobkyňa. Žalobkyňa pri tejto havárii utrpela úraz s rozličnými zraneniami (nalomenie horného ramena lonovej kosti vľavo, vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrčtice a iné), v dôsledku čoho sa musela dlhodobo liečiť a bola z toho dôvodu aj práceneschopná od 25. 11. 2011 do 06. 04. 2012. Za toto protiprávne konanie bol žalovaný 5/ trestným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/171/2012 zo dňa 28. 08. 2012 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1, 3 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol vymeraný jednak peňažný trest

1.000,00 Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Zároveň bol žalovaný 5/ zviazaný zaplatiť žalobkyni ako poškodenej z titulu náhrady škody 1.076,60 Eur a so zvyškom jej nároku na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na občianskoprávne konanie.

7. Prvostupňový súd konštatoval, že žalovaný 1/ je právnickou osobou vykonávajúcou dopravu a v čase havárie bola žalobkyňa prepravovaná osobou v hromadnom dopravnom prostriedku žalovaného 1/ na základe zmluvy o preprave uzavretej so žalovaným 1/, bola teda cestujúcou na pravidelnej linke v autobuse žalovaného 1/ ev. č. RS 180AK. Počas prepravy jej vznikla škoda na zdraví a aj iná škoda. Žalovaný 1/ bol v čase havárie podľa Zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poistený u žalovaného 2/. Žalovaný 3/ ako prevádzkovateľ osobného auta RS 778AG bol povinne zmluvne poistený pre prípad vzniku jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla u pôvodne žalovaného 4/ - poisťovni Kooperatíva. Žalovaný 5/ bol vodičom predmetného motorového vozidla. Z hľadiska náhrady škody ide v tomto prípade kumulovane o objektívnu zodpovednosť na strane žalovaného 1/ a 3/ a aj o zodpovednosť a zavinenie u žalovaného 5/ ako fyzickej osoby. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide aj zodpovednosť v súvislosti so stretom prevádzok motorových vozidiel podľa § 431 Občianskeho zákonníka.

8. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa § 420 Občianskeho zákonníka, § 420a Občianskeho zákonníka, § 427 Občianskeho zákonníka, § 428 Občianskeho zákonníka, § 429 Občianskeho zákonníka, § 430 Občianskeho zákonníka, § 431 Občianskeho zákonníka, § 438 Občianskeho zákonníka, § 439 Občianskeho zákonníka, § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka, § 444 Občianskeho zákonníka, § 445 Občianskeho zákonníka, § 447 Občianskeho zákonníka, § 106 Občianskeho zákonníka, § 517 Občianskeho zákonníka, § 447b Občianskeho zákonníka, § 449 ods.1 Občianskeho zákonníka. Na vec tiež aplikoval ustanovenie § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., § 5 Zák. č. 437/2004 Z. z., § 8 Zák. č. 437/2004 Z. z. Vo veci samej tiež aplikoval ustanovenie § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 19/2011 z 18. 05. 2011 a § 87 Zák. č. 461/2003 Z. z.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že v pripojenom trestnom spise 2T/171/2012 tunajšieho súdu sa nachádza znalecký posudok č. 129/2011 zo dňa 30. 12. 2011 znalca MUDr. Alexandra Kőröcza, odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, kde je uvedené hodnotenie bolestného podľa Zák. č. 437/2004 Z. z. žalobkyne a to 111c - jednostranná zlomenina horného ramena ľavej lonovej kosti bez posunu - 45 bodov a 104 - podvrtnutie krčnej chrčtice - 25 bodov, teda spolu 70 bodov. V tomto znaleckom posudku znalec ďalej uvádza, že z hľadiska úrazovej chirurgie ide o stredne ťažké zranenie, z hľadiska forenzného ide o ľahký úraz s liečbou a PN od 7 do 42 dní, pričom zranenie sa vyhojí bez trvalých následkov. Liečba a PN obdobných zranení trvá 5 týždňov. Trestným rozkazom bol žalovaný 5/ okrem iného zviazaný zaplatiť žalobkyni ako poškodenej z titulu náhrady škody podľa tohto bodového ohodnotenia sumu 1.076,60 Eur. Súd prvej inštancie uviedol, že z pripojených lekárskejších správ a to prepúšťacej lekárskej správy z chirurgického oddelenia Všeobecnej nemocnice v Rimavskej Sobote vyplýva záverečná diagnóza žalobkyne - vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrčtice v dôsledku nárazu hlavy, ľavej strany hrudníka, brucha, ľavého ramena a ľavej koky a CT-vyšetrením zistený popis susp. kontúzných zón v pľúcnom parenchýme. Z lekárskej správy chirurgickej ambulancie MUDr. Petra Juhásza zo dňa 27. 12. 2011 vyplýva, že žalobkyňa stále chodí pomocou barly a udáva bolesti ľavej polovice tela a údajne bola aj inkontinentná s močením, ale toho času už tieto problémy nemá. Zo znaleckého posudku MUDr. Zlatice Cifrákovej zo dňa 15. 02. 2012 vyplýva, že u žalobkyne pretrvávajú bolesti ľavej polovice tela, neskôr po nástupe do práce 06. 04. 2012 začala pociťovať bolesti v oblasti dolných končatín, má obmedzený pohyb, bolesti v krížoch a od úrazu má problémy s inkontinenciou. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia MUDr. Ervína Kovácsa chirurga zo dňa 04. 12. 2012 vyplýva hodnotenie bolestného pod položkou 83 - 80 bodov, položkou 111c - 45 bodov a 103c - 20 bodov, teda spolu 145 bodov a to za diagnózy zlomenina horného ramena lonovej kosti, kontúzia pľúc obojstranne a podvrtnutie LS chrčtice, tiež hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia a to zlomenina horného ramena lonovej kosti s poškodením a s inkontinenciou tretieho stupňa na 300 bodov.

10. Prvostupňový súd tiež konštatoval, že v spise sa tiež nachádzajú ďalšie lekárske správy o priebehu liečby po gynekologickej operácii žalobkyne v roku 2014, ako aj lekárske správy predložené žalobkyňou od roku 1997 do roku 2016 o rôznych vyšetreniach, ktoré žalobkyňa absolvovala.

11. Vzhľadom na rozdielne závery lekárskeho posudku súd prvej inštancie pribral do konania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia MUDr. Milana Jančiara a z jeho znaleckého posudku č. 14/2016 zo dňa 18. 10. 2016 vyplýva, že žalobkyňa v dôsledku úrazu pri dopravnej nehode utrpela poranenia: pohmoždenie hlavy vľavo, pohmoždenie ľavého hrudníka, pohmoždenie brucha, pohmoždenie ľavého ramena, prasklina horného ramena lonovej kosti vľavo a podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré znalec bodovo ohodnotil pod položkou 3 - pohmoždenie hlavy 5 bodov, pod položkou 76 - pohmoždenie ľavého hrudníka 20 bodov, pod položkou 87 - pohmoždenie brušnej steny ľažšieho stupňa 30 bodov, pod položkou 112a - pohmoždenie ľavého ramena ľažšieho stupňa 15 bodov, pod položkou 111c jednostranná zlomenina lonovej alebo sedacej kosti bez posunutia úlomkov 45 bodov, pod položkou 105 - podvrtnutie krčnej, hrudnej alebo bedrovej chrbtice 25 bodov a pod položkou 83 - roztrhnutie pľúc 79 bodov, teda spolu 220 bodov, je podľa znalca celková hodnota bolestného u žalobkyne, pričom položku 83 podľa vlastného vyjadrenia použil ako ekvivalent k diagnóze susp. diskretných kontúzných zón v pľúcnom parenchýme nevelkého rozsahu. Ďalej z tohto znaleckého posudku vyplýva, že žalobkyňa podľa predložených lekárskeho správ už od roku 2007 bola liečená neurológmi pre ochorenia chrbtice, preto nie je možné jednoznačne dokázať príčinnú súvislosť bolestí bedrovej časti chrbtice, bolestí ľavého kolena ako aj udávanú inkontinenciu moču žalobkyne s predmetným úrazom pri dopravnej nehode dňa 25. 11. 2011. Poranenia, ktoré žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode podľa zistenia znalca nezanechali trvalé následky, preto nie je možné ani ohodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia. Ani gynekologická operácia, ktorú žalobkyňa absolvovala 04. 07. 2014 podľa zdravotnej dokumentácie podľa znalca nie je v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom pri dopravnej nehode.

12. V priebehu konania došlo zo strany právneho zástupcu žalobkyne k viacerým čiastkovým späťvzatiám a rozšíreniam žaloby a to k späťvzatiám z dôvodu plnenia zo strany žalovaného 4/. Z oznámení o poistnom plnení poisťovňou Kooperatíva pre prvostupňový súd vyplynulo, že žalovaný 4/ uhradil žalobkyňi celkom sumu 3.079,18 Eur a to dňa 23. 12. 2015 náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 2.380,58 Eur, dňa 18. 05. 2015 náhradu za lieky a liečivá 37,77 Eur, cestovné náklady z 25. 11. 2011 - 1,01 Eur, náklady za sanitku z 29.11.2011 - 2,80 Eur a náhradu straty na zárobok počas PN od 25. 11. 2011 do 05. 04. 2012. Pri tomto odškodňovaní poisťovňa vychádzala z odborného vyjadrenia firmy Forensic SK, ktorá považovala hodnotenie bolestného u žalobkyne v lekárskom posudku MUDr. Ervína Kovácsa 140 bodov a sťaženia spoločenského uplatnenia 300,00 bodov za neadekvátne. Oni stanovili celkový počet bodov v hodnotení bolestného na 225 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 150 bodov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný 4/ doteraz uhradil žalobkyňi titulom náhrady škody na bolestnom sumu 2.358,00 Eur a ešte pred podaním žaloby uhradil žalovaný 5/ na bolestnom žalobkyňi sumu 1.076,60 Eur na základe znaleckého posudku MUDr. Köröcza pripojeného v trestnom spise, spolu takto bolo žalobkyňi uhradených na bolestnom 3.434,60 Eur.

13. Súd prvej inštancie konštatoval, že zo záverov znaleckého posudku MUDr. Milana Jančiara vyplýva okrem iného aj to, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, pretože žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode poranenia, ktoré podľa jeho zistenia nezanechali trvalé následky, preto ani nie je možné ohodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva aj to, že nie je možné preukázať príčinnú súvislosť bolestí bedrovej časti chrbtice, ľavého kolena a udávanú inkontinenciu moču žalobkyne s predmetným úrazom z dopravnej nehody, taktiež gynekologická operácia, ktorú žalobkyňa podstúpila dňa 04. 07. 2014 a poruchy močenia nie sú v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom. Znalec vo svojom znaleckom posudku určil celkovú hodnotu bolestného sumou 220 bodov, pričom bola sporná položka 83 - roztrhnutie pľúc ohodnotená 80-imi bodmi, ohľadne ktorej znalec pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol, že tu vychádzal z CT-nález, kde sú uvádzané drobné známky pohmoždenia pľúc, ktoré nebolo možné potvrdiť, ale ani vylúčiť, avšak príslušný Zákon č. 437/2014 o bolestnom neumožňuje takýto typ poranenia bodovo ohodnotiť, avšak keby on mal takúto možnosť, takéto poranenie by ohodnotil maximálne 20-imi alebo 30-imi bodmi.

14. Prvostupňový súd vychádzajúc z výšky náhrady 15,72 Eur za 1 bod, pri 220 bodoch podľa predloženého znaleckého posudku MUDr. Jančiara, by potom žalobkyňa mala nárok na zaplatenie 3.458,40 Eur, keďže však bola sporná položka 83 obodovaná 80-imi bodmi, preto súd prvej inštancie odpočítal z 220 bodov 50 bodov a takto má žalobkyňa nárok na náhradu škody za bolestné za 170 bodov krát 15,72 Eur, čiže 2.672,40 Eur, pričom jej už bolo vyplatených 3.434,60 Eur na bolestnom, resp. sťažení spoločenského uplatnenia. Súd preto žalobu žalobkyne vo zvyšnej časti nad túto sumu ako náhradu škody za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, zamietol.

15. Prvostupňový súd prijal záver, že pokiaľ ide o ďalšie časti náhrady škody a to za poškodené oblečenie vo výške 12,00 Eur - spodné prádlo, ktoré mala žalobkyňa na sebe v čase úrazu, toto žalobkyňa v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázala. Ďalej z doplatkov za lieky, ktoré jej boli predpisované, si žalobkyňa uplatnila sumu 57,33 Eur, z čoho jej doteraz bola uhradená suma 37,77 Eur, pričom v spise sa nachádzajú kópie pokladničných dokladov z lekární, po preskúmaní ktorých súd prvej inštancie zistil, že sú tu aj pokladničné doklady o zakúpení iných liekov, nemajú súvis s predmetným úrazom (lieky na liečbu vysokého krvného tlaku - Nebilet) žalúdočných ťažkostí - Helicid, prechladnutia Orofar, Teraflu, preto je správna výška odškodnenia za lieky v sume 37,77 Eur. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobkyňa riadne nepreukázala ani vynaloženie ďalších nákladov v uplatnenej výške 197,20 Eur a to za použitie osobného auta v súvislosti s cestami na lekárske vyšetrenia a späť a nepreukázala ani súvislosť medzi nákladmi za používanie mobilného telefónu a vzniknutou škodou na zdraví v uplatnenej sume 30,00 Eur.

16. Prvostupňový súd uviedol, že bolo preukázané že žalobkyňa bola práceneschopná v dôsledku úrazu pri dopravnej nehode od 25. 11. 2011 do 05. 02. 2012, v dôsledku čoho utrpela škodu spočívajúcu v strate na zárobku, počas trvania práceneschopnosti. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka a § 87 Zák. č. 614/2003 Z. z. o sociálnom poistení za 133 kalendárnych dní PN žalobkyne jej prináležal úrazový príplatok v sume 679,61 Eur, čo jej v priebehu konania bolo uhradené zo strany žalovaného 4/. Uviedol tiež, že za ďalšie obdobie práceneschopnosti v súvislosti s gynekologickou operáciou za obdobie od 01. 07. 2014 do 22. 08. 2014 v sume 320,45 Eur, náhrada za stratu na zárobku počas PN žalobkyne nepatrí, pretože ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku MUDr. Jančiara, táto gynekologická operácia nie je v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom z dopravnej nehody. Taktiež jej nepatrí náhrada za vynaloženie výdavkov vo výške 103,95 Eur za cestu na predoperačné vyšetrenie, ako aj na operáciu do Banskej Bystrice a späť ako aj za poplatok na predoperačné vyšetrenie. Preto zamietol žalobu žalobkyne aj v tejto časti.

17. Prvostupňový súd konštatoval, že z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala žalobu na náhradu škody dňa 25.11.2013 a ako to súd uvádza aj vyššie ďalšími návrhmi menila svoju žalobu, tak že ju v závislosti od čiastkových úhrad zo strany žalovanej, zobrala späť, prípadne rozšírila. Konkrétne žalobu rozšírila o úroky z omeškania svojim podaním doručeným súdu 20. 11. 2015. Podľa § 106 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Z obsahu spisu vyplýva, že samotná žaloba o náhradu škody bola podaná včas v rámci tejto premlčacej lehoty, avšak úroky z omeškania boli uplatnené až podaním právneho zástupcu žalobkyne 18. 11. 2015, doručeným súdu 20. 11. 2015 označenom ako „rozšírenie žaloby“. Z platnej judikatúry (uznesenie NS SR č. 4Cdo/87/2007 zo dňa 30. 04. 2009, uznesenie NS SR ČR č. 25Cdo/129/1999 zo dňa 20. 04. 1999, uznesenia NS ČR č. 26Obdo/910/2006 zo dňa 20. 12. 2007 a iné) vyplýva že aj úroky z omeškania je potrebné uplatniť na súde žalobou v rámci tejto premlčacej lehoty, na tieto sa nevzťahuje iná premlčacia lehota ako na samotný uplatnený nárok, a keďže úroky z omeškania boli uplatnené až uvedeným podaním, súd prvej inštancie uzavrel, že boli uplatnené už po uplynutí tejto premlčacej lehoty. Preto zamietol žalobu žalobkyne aj v časti úrokov z omeškania z dôvodu premlčania.

18. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 257 CSP a žalovaným právo na náhradu trov konania voči žalobkyne pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa prvostupňový súd videl v tom, že plnenie záviselo od výsledkov znaleckého dokazovania. Okresný súd si zároveň všimol tiež dôvody, ktoré viedli žalobkyňu k uplatňovaniu nároku na súde, a to existencia rozdielných znaleckých posudkov, lekárskeho správ, v ktorých boli rozdielne obodované a určené zranenia, ktoré utrpela v súvislosti s úrazom pri predmetnej dopravnej nehode a podľa názoru okresného súdu by bolo neprimerane tvrdé zaviazat' žalobkyňu na náhradu trov konania žalovaným.

19. Proti rozsudku okresného súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 3/ a 5/, napádajúc rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách konania. Žalovaní 3/ a 5/ sa podaným odvolaním domáhali, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, teda vo výroku o trovách konania, zmenil tak, že náhradu trov konania žalovaným 3/ a 5/ prizná v plnom rozsahu, prípadne, aby rozhodnutie v tomto výroku zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Podané odvolanie žalovaní 3/ a 5/ odôvodnili tým, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať

náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej strane nahradiť trovy konania úspešnej strane. Môže tak urobiť podľa § 257 CSP a rozhodnúť tak, že žiadnemu z účastníkov neprizná náhradu trov konania. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významný z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatňovaniu nároku na súde. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa, treba predovšetkým prihliadnuť na to, aké okolnosti viedli žalobkyňu k uplatňovaniu predmetného nároku na súde, ako aj postoj v konaní. V tomto smere odôvodnenie rozhodnutia súdu nie je náležité, lebo podľa názoru žalovaných 3/ a 5/ žalobkyňa už zo znaleckých posudkov vypracovaných Mgr. Kereczom a znalkyňou MUDr. Zlaticou Cifrákovou bolo jasné, že ďalšie poranenia a ťažkosti nie sú preukázané a žaloba zo strany žalobkyne bola nedôvodná.

20. V zákonnej lehote napadla odvolaním rozsudok okresného súdu aj žalobkyňa. V podanom odvolaní uviedla, že odvolanie podáva iba proti tým častiam celého zamietajúceho výroku prvostupňového rozsudku, ktorým súd zamietol žalobu žalobkyne vo vzťahu k požadovanej náhrade škody z titulu bolestného v sume 1.154,40 Eur aj s 5,25 %-nými úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1.154,40 Eur od 01. 01. 2014 do zaplatenia, ku kapitalizovanej mase úrokov z omeškania 52,18 Eur v súvislosti s oneskoreným zaplatením náhrady strany na zárobku počas PN a nákladov za sanitku 721,18 Eur za obdobie od 01. 01. 2014 do 18. 05. 2015, ku kapitalizovanej mase úrokov z omeškania 244,88 Eur v súvislosti s oneskoreným zaplatením sťaženia spoločenského uplatnenia 2.358,00 Eur za obdobie o 01. 01. 2014 do 23. 12. 2015, k požadovaným náhradám za poškodenie vecí nákladov za liečivá, poplatky, pohonné hmoty a iné náklady (resp. ich nedoplatkom) spolu v sume 260,07 Eur aj s 5,25 %-nými úrokmi z omeškania ročne zo sumy 260,07 Eur od 01. 01. 2014 do zaplatenia (t. j. jednotlivé ešte neuhradené položky, uvedené v riadku č. 7 - 30 tabuľky „Prehľad nárokov“, č. I. 341 súdneho spisu, odovzdanej súdu na pojednávaní 03. 10. 2017) k požadovanej náhrade úrazového príplatku za PN od 01. 2014 do 22. 08. 2014 spolu aj s náhradami za pohonné hmoty a ambulantné poplatky spolu 424,40 Eur aj s 5,05 %-nými úrokmi z omeškania ročne zo sumy 424,40 Eur od 21. 02. 2015 do zaplatenia (t. j. jednotlivé ešte neuhradené položky, ktoré sú uvedené riadkoch č. 30 - 45 tabuľky „Prehľad nárokov“ na č. I. 341 súdneho spisu, odovzdanej na pojednávaní 03. 10. 2017) a aj žalobkyňou požadovanej a nepriznanej náhrade trov konania iba vo vzťahu k jej dvom čiastočným späťvzatiam žaloby (prvýkrát ju vzala čiastočne späť do hodnoty 721,18 Eur a následne do hodnoty 3.358,00 Eur a dvom čiastočným zastaveniam konania, čo v oboch prípadoch procesne zavinil žalovaný 4/, ktorý s omeškaniami, až po podaní žaloby, uhradil žalovanej tieto časti z celej ňou požadovanej náhrady škody, teda celkovo do hodnoty sporu 1.838,87 Eur aj s príslušenstvom.

21. Podané odvolanie žalobkyňa odôvodnila tým, že rozsudok okresného súdu v rozsahu napadnutom odvolaním vychádza z nesprávnych skutkových zistení, ako aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa sa preto domáha zmeny prvostupňového rozhodnutia v rozsahu, v ktorom je napadnutý odvolaním a navrhla, aby odvolací súd zaviazal žalovaných 1/, 3/ a 5/ medzi sebou spoločne a nerozdielne spolu aj so žalovanými 2/ a 4/ na povinnosť zaplatiť žalobkyňu z titulu náhrady škody istiny 1.154,40 Eur aj s 5,25 %-nými úrokmi zo sumy 1.154,40 Eur od 01. 2014 do zaplatenia, sumu 52,18 Eur ako kapitalizovanú masu 5,25 % úrokov z omeškania ročne v súvislosti s oneskoreným zaplatením istiny 721,18 Eur za obdobie od 01. 01. 2014 do 18. 05. 2015, sumu 244,88 Eur, ako kapitalizovanú masu 5,25 % úrokov z omeškania ročne s oneskoreným zaplatením istiny 2.358,00 Eur za obdobie od 01. 01. 2014 do 23. 12. 2015, istinu 260,07 Eur aj s 5,25 %-nými úrokmi z omeškania ročne zo sumy 260,07 Eur od 01. 01. 2014 do zaplatenia, istinu 424,40 Eur aj s 5,05 %-nými úrokmi z omeškania ročne zo sumy 424,40 Eur od 21. 01. 2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že plnením jedného zo všetkých žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatným žalovaným. Zároveň žalobkyňa požadovala, aby odvolací súd vyslovil, že žalobkyňa má voči žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ nárok na úplnú náhradu trov prvostupňového konania iba ohľadne zastavených častí do terajšieho súdneho konania (zastavených do 721,18 Eur, ako aj do 2.358,00 Eur). Zároveň má voči žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ nárok na úplnú náhradu trov odvolacieho konania.

22. V podanom odvolaní žalobkyňa uviedla, že súd nesprávne a neoprávnene kvalifikoval plnenie žalovaného 4/ poskytnuté žalobkyňu iba z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej „SSU“), ako plnenie, ktoré bolo poskytnuté z titulu bolestného. Následne potom súd nesprávne spočítal dokopy bolestná aj SSU, ktoré žalobkyňa dostala, plus aj to, na ktoré by podľa súdu ešte mala nárok, a

preto podľa súdu to v súhrne vychádzalo na viac (3.434,60 Eur), než žalobkyňou požadovaný nárok na náhradu škody za bolesť (2.676,40 Eur), súd jej žalobu vo zvyšnej časti zamietol vrátane aj požadovanej náhrady bolestného. Žalobkyňa uviedla, že jednotlivé zložky škody na zdraví, aj bolestné a SSU sú samostatné čiastkové nároky, pričom každý z nich sa odvíja od odlišného skutkového záveru. Preto ani súd nemôže akokoľvek započítať plnenie poskytnuté ako bolestné, na plnenie, poskytnuté ako SSU a naopak, resp. súd nemôže plnenie poskytnuté poškodenej z titulu SSU svojvoľne pokladať za plnenie, ktoré jej bolo poskytnuté z iného dôvodu, napríklad z titulu bolestného, ak napriek tomu súd takto postupoval, rozhodol nesprávne a v rozpore so zákonom.

23. Bolestné aj SSU sa priznáva iba v rozsahu a za podmienok predpísaných zákonom č. 437/2004 Z. z. náhrade za bolesť a náhradu za SSU. Súd pri určení výšky bolestného preto musí vychádzať z celkového počtu bodov, ktorým sa bolestné ohodnotilo v lekárskom posudku. Tento osobitný zákona aj posudzujúcemu lekárovi (znalcovi) predpisuje hodnotiť bolesť iba podľa sadzieb bodov uvedených v jeho prílohách a ani posudzujúci lekár (znalec) sa nemôže pri obodovaní bolestného odchyliť od bodov, resp. od rozpätí bodov uvedených v jednotlivých položkách prílohy osobitného zákona. Je nezákonný postup súdu, pri ktorom bolestné žalobkyne za položku č. 83, obodované tak MUDr. Ervínom Kováčom, ako aj znalcom MUDr. Jančiarom na 80. bodov (je to minimum bodov, ktoré treba priznať za túto položku v rozpätí 80 až 120 bodov, ako to potvrdil aj znalec MUDr. Jančiar pri svojom výsluchu dňa 30. 01. 2018) svojvoľne znížiť iba na 50 bodov. Za bolesť podľa položky 83 priznal žalobkyňi MUDr. Ervín Kováč v jeho lekárskom posudku náhradu 80 bodov. forensic.sk v odbornom vyjadrení z 06. 12. 2015 náhradu za tú istú položku priznal žalobkyňi až dvojnásobne 160 bodov. A aj znalec a MUDr. Jančiar v znaleckom posudku 6 priznal žalobkyňi za túto položku náhradu 80 bodov. Ak ju v tejto súvislosti žalobkyňa požaduje uhradiť len v nižšom rozsahu, iba do 1.154,40 Eur, tak nepochybne jej aj mala byť v tomto rozsahu táto náhrada bolestného súdom priznaná, pretože ak súd jej žalobu aj v tomto rozsahu zamietol, rozhodol nesprávne a v rozpore so zákonom.

24. Žalobkyňa nesúhlasí tiež s rozhodnutím súdu v otázke ďalších častí náhrady škody, do ktorých súd prvostupňovým rozsudkom jej žalobu zamietol s tým, že tieto žalobkyňa nepreukázala. Žalobkyňa tvrdí, že ide o preukázanú škodu, ktorú jej podľa správnosti mal súd priznať. Patrí jej aj nepriznaná časť doplatku za lieky v sume 19,56 Eur, lebo šlo o také lieky, ktoré žalobkyňa brala v čase jej úrazu na také jej zdravotné ťažkosti, ktoré súviseli s úrazom. Taktiež aj požadovaná náhrada za telefonné poplatky (30,- Eur), ktorá je iba časťou zo všetkých poplatkov, ktoré za toto obdobie jej liečenia žalobkyňa celkovo zaplatila. Vykonaný odhad týchto nákladov je dostatočným dôkazom vzniku aj tejto jej škody. Rovnako to platí aj na požadovanú náhradu výdavkov za poštovné, tiež náhrada za parkovné, cestovné náklady, poplatky v ambulanciách. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala pri jednotlivých nárokoch na „prehľad nárokov“ na č. I. 341 súdneho spisu. Žalobkyňa tvrdí, že tieto výdavky sú dostatočne preukázané a žiada, aby jej preto bolo spolu priznaných z týchto dôvodov 260,07 Eur s príslušenstvom.

25. Žalobkyňa nesúhlasí ani so zamietnutím tých čiastkových nárokov na náhradu škody, ktoré jej v tejto súvislosti vznikli až v roku 2014. Žalobkyňa dňa 04.07.2014 absolvovala operáciu v Banskej Bystrici, pri ktorej jej boli okrem iného odstránené aj tie jej zdravotné problémy s inkontinenciou, ktoré u nej vyvolal úraz z 25.11.2011. Žalobkyňa sa preto domáha aj náhrady ďalších čiastkových nárokov na náhradu škody, v sume spolu 424,40 Eur s príslušenstvom, tak ako sú špecifikované v riadkoch 32. až 35 tabuľky „prehľad nárokov“ na č.1. 341 súdneho spisu.

26. Pokiaľ žalovaní 3/, 4/ a 5/ na poslednom pojednávaní vzniesli námietku premlčania vo vzťahu k celému žalovanému nároku aj s príslušenstvom, ktorú žalobkyňa tvrdí, že jej nároky, priznania ktorých sa domáha v tejto veci, premlčané nie sú. Žalobkyňa je tiež toho názoru, že prvostupňový rozsudok je nesprávny a v rozpore so zákonom aj v časti zamietnutia jej nárokov na akékoľvek úroky z omeškania s tým, že sú premlčané. V tejto súvislosti uviedla, že ak nie je čas plnenia dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, preto je dlžník povinný takýto dlh uhradiť prvého dňa potom, čo ho o toto plnenie veriteľ požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa vo vzťahu k úrokom z omeškania so zaplatením niektorých jej čiastkových nárokov na náhradu škody v tejto veci, ktoré žiadala priznať počnúc od 01. 01. 2014 vyzvala všetkých žalovaných 1/ až 5/ na plnenie doporučenými listami, ktoré žalovaný 1/ prevzal 26.11.2013, žalovaný 2/ 27.11.2013, žalovaný 3/ a 5/ 26.11.2013 a žalovaný 4/ 12.12.2013. Teda voči nim boli tieto čiastkové nároky žalobkyne na náhradu škody splatné už prvého dňa, nasledujúceho po doručení týchto výziev, preto jej požiadavka, aby úroky z omeškania z nich uhradili až počnúc dňom 01.01.2014, je oprávnená.

27. Žalobkyňa napokon v podanom odvolaní namieta aj to, že súd jej nepriznal nárok na plnú náhradu trov konania v súvislosti iba s dvomi čiastočnými zastaveniami konania, čo do sumy 721,18 Eur a aj do

sumy 2.358,- Eur, pričom ide o dva rozdielne a samostatné čiastkové nároky na náhradu škody. Súd tým v otázke náhrady trov konania (iba v rozsahu zastavenia konania) rozhodol v rozpore so zákonom. 28. K podanému odvolaniu žalovaných 3/ a 5/ žalobkyňa v písomnom vyjadrení uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu vo vzťahu k trovám konania žalovaných 3/ a 5/ je správne, vydané v súlade so zákonom a žalobkyňa ho v tomto smere navrhla potvrdiť.

29. K odvolaniu tak žalobkyne, ako aj k odvolaniu žalovaných 3/ a 5/ sa písomne vyjadril žalovaný 2/, ktorý navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Žalovaný 2/ má za to, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a tiež vec správne právne posúdil.

30. K odvolaniu žalobkyne a žalovaných 3/ a 5/ sa tiež písomne vyjadril žalovaný 1/, ktorý po oboznámení sa s vyjadrením žalovaného 2/ sa s týmto v plnom rozsahu stotožnil čo do argumentácie žalovaného 2/. Poukázal na to, že žalovaný 1/ nemal žiadnu mieru účasti na spôsobení škody žalobkyňi, pretože škoda vznikla jedine v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného 5/, ktorý bol za toto protiprávne konanie aj právoplatne odsúdený.

31. Na vyjadrenie žalovaného 1/ a žalobkyne reagoval žalovaný 2/, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s vyjadrením žalovaného 1/, pričom opätovne navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

32. Na vyjadrenie žalovaných 2/ a 1/ k odvolaniu žalobkyne reagovala žalobkyňa odvolacou replikou, v ktorej uviedla, že popiera správnosť tvrdenia žalovaných 2/ a 1/, že diagnóza pohmoždenia pľúca sa nepotvrdila ani na CT vyšetrení. V tejto súvislosti uviedla, že znalec MUDr. Jančiar na str. 9 znaleckého posudku v tomto smere výslovne uviedol „Použil som túto položku ako ekvivalent k diagnóze susp. diskretných zón v pľúcnom parenchýme dorzálne sudpleurálne bilat. - CT verifikovaych. Pre nevelký rozsah som použil dolnú hranicu bodov 80“. Z toho vyplýva, že aj znalec (a okrem neho aj MUDr. Kovács a aj forensic.sk) jednoznačne pokladá toto poškodenie zdravia za také, ktoré je nevyhnutné odškodniť v rámci bolestného. Vyplýva to aj z jeho vyjadrenia na pojednávaní dňa 30.01.2018 (viď str. 4 súdnej zápisnice), kde znalec uviedol, že „Za touto položkou si stojím, vychádzal som z CT nálezu“. Podľa položky č. 83 je nevyhnutné priznať minimálne 80 bodov (dolná hranica rozpätia bodov 80 -120); priznať nižší počet bodov bolestného v lekárskom (znaleckom) posudku za túto položku podľa zákona č. 437/2004 Z. z. nie je možné.

33. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrili aj žalovaní 3/ a 5/, ktorí vo vyjadrení navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie vo výroku, že žaloba bola v plnom rozsahu zamietnutá, ako vecne správny potvrdil. Uviedli, že okrem dôvodov uvedených v odôvodnení prvostupňového súdu je potrebné zdôrazniť a poukázať, že pokiaľ bol žalovaný na mieste 3/ Fagus SR, s. r. o., so sídlom Hnúšťa a žalovaný ako prevádzkovateľ motorového vozidla AUDI A6, táto skutočnosť bola ozrejmená hneď na prvom pojednávaní a už samotná žalobkyňa v žalobe uvádza, že ak v skutočnosti vozidlo prevádzkuje žalovaný 5/ ako fyzická osoba, tak za škodu zodpovedá priamo žalovaný 5/ a nie žalovaný 3/. Jednoznačne sa táto skutočnosť preukázala, napriek tomu žalobkyňa žalobu voči žalovanému 3/ nezobrala späť a tak vlastne zavinila, že žalovaný 3/ zostal v spore a tak sa enormne navýšili trovy konania. Z týchto dôvodov bolo podané odvolanie voči výroku ohľadne nepriznania nároku na náhradu trov konania.

34. Na vyjadrenie žalovaných 3/ a 5/ k podanému odvolaniu žalobkyne reagovala žalobkyňa odvolacou replikou, v ktorej uviedla, že v čase havárie (25. 11. 2011) bol v technickom preukaze aj podľa údajov, evidovaných dopravným inšpektorátom ako držiteľ tohto motorového vozidla evidovaný žalovaný 3/ Fagus, s. r. o., ktorý tento evidenčný úkon (oznámenie smerom k polícii, že kto je držiteľom uvedeného vozidla), vykonal voči týmto orgánom prostredníctvom svojho jediného konateľa, ktorým bol samotný žalovaný 5/ P.. Preto ak InU.jerský tvrdí ohľadne otázky osoby prevádzkovateľa tohto auta niečo iné, tak podľa žalobkyne ide iba o účelové tvrdenie.

35. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 379 CSP, § 380 CSP a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým súd žalobu žalobkyne zamietol, čo do hodnoty sporu 1.838,87 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

36. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

37. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

38. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým prvostupňového súdu, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v časti výroku, ktorým súd žalobkyne zamietol, čo do hodnoty sporu 1.838,87 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania, vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadaava so všetkými relevantnými, skutkovými i právnymi otázkami a aspektami, a teda spĺňa základné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

39. Podané odvolania tak žalobkyne a ani žalovaných 3/ a 5/ neboli dôvodné. Odvolatelia žiadnym spôsobom argumentami uvádzanými v odvolaniach nespochybnili správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

40. Aby odvolací súd neopakoval na zdôraznenie svojho rozhodnutia logické argumenty a závery prvostupňového súdu, ktoré prvostupňový súd už vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odvolateľov uvedené v ich odvolaniach.

41. Pokiaľ žalobkyňa namietala voči rozhodnutiu prvostupňového súdu čo do rozsahu sťaženia spoločenského uplatnenia (SSU) a bolestného, tak tieto jej odvolacie námietky neboli dôvodné.

42. Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Milana Jančiara vyplynulo okrem iného aj to, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, pretože žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode poranenia, ktoré podľa jeho zistenia nezanechali trvalé následky, preto ani nie je možné ohodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia. Teda žalobkyňa podľa záveru tohto znaleckého posudku nárok týkajúci sa SSU nepatrí.

43. Znalec vo svojom znaleckom posudku určil celkovú hodnotu bolestného sumou 220 bodov, pričom bola sporná položka 83 - roztrhnutie pľúc ohodnotená 80-imi bodmi, ohľadne ktorej znalec pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol, že tu vychádzal z CT-nálezu, kde sú uvádzané drobné známky pohmoždenia pľúc, ktoré nebolo možné potvrdiť, ale ani vylúčiť, avšak príslušný Zákon č. 437/2014 o bolestnom neumožňuje takýto typ poranenia bodovo ohodnotiť. Znalec tiež uviedol, že keby on mal takúto možnosť, takéto poranenie by ohodnotil maximálne 20-imi alebo 30-imi bodmi.

44. Prvostupňový súd v súvislosti s odškodnením za bolesť (bolestné) vychádzal z výšky náhrady 15,72 Eur za 1 bod, pri 220 bodoch podľa predloženého znaleckého posudku MUDr. Jančiara. Žalobkyňa by tak mala nárok na zaplatenie 3.458,40 Eur.

45. Sporná však bola položka 83 - roztrhnutie pľúc ohodnotená 80-imi bodmi, ohľadne ktorej znalec pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol, že tu vychádzal z CT-nálezu, kde sú uvádzané drobné známky pohmoždenia pľúc, ktoré nebolo možné potvrdiť, ale ani vylúčiť. Dodal, že Zákon č. 437/2014 o bolestnom neumožňuje takýto typ poranenia bodovo ohodnotiť. Teda by podľa zákona ani takéto poranenie hodnotené nemalo byť. Znalec však napriek tomu uviedol, že keby on mal takúto možnosť, takéto poranenie by ohodnotil maximálne 20-imi alebo 30-imi bodmi.

46. Ak napriek tomu, že pohmoždenie pľúc nie je možné samostatne bodovo ohodnotiť, súd prvej inštancie na základe výsluchu znalca aj za toto poranenie počítal s 30 bodmi, keď odpočítal z 220 bodov za bolesť 50 bodov a uzavrel, že má žalobkyňa nárok na náhradu škody za bolestné za 170 bodov krát 15,72 Eur, čiže 2.672,40 Eur, jeho rozhodnutie je správne, v ničom nepoškodzujúce žalobkyňu (žalobkyňa by bez tejto položky mala nárok na bolestné iba vo výške 2 200,80 Eur; 220 bodov - 80 bodov; 140 bodov x 15,72), pretože v prípade, že toto poranenie nemá samostatnú položku, teda ho nie je možné bodovo samostatne ohodnotiť, by za takéto poranenie ani žiadne body nebolo možné priznať.

47. Pretože žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode poranenia, ktoré podľa zistenia znalca nezanechali trvalé následky, nebolo hodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia. Teda žalobkyni podľa záveru tohto znaleckého posudku nárok týkajúci sa SSU nepatrí.

48. Ak žalobkyni bola už vyplatená suma spolu 3 434,60 Eur na bolestnom, resp. sťažení spoločenského uplatnenia, nepochybne jej bolo vyplatené viac ako by je podľa predmetného znaleckého posudku prináležalo.

49. Ak súd prvej inštancie žalobu žalobkyne nad rozsah sumy 2 672,40 Eur, ako náhradu škody za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, zamietol, je jeho rozhodnutie správne.

50. Nedôvodené sú aj odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa ďalších častí náhrady škody v sume 260,07 Eur.

51. Len samotný poukaz na žalobkyňou predložený „prehľad nárokov“ (žurnalizovaný na čl. 341 spisu), bez bližšej špecifikácie napr. telefónnych hovorov, liekov užívaných v súvislosti s poraneniami, je nedostatočný na priznanie týchto nárokov. Navyše odvolací súd poznamenáva, že žalobkyni bolo vyplatených spolu 3 434,60 Eur, hoci by jej jedine titulom bolestného malo byť vyplatených iba 2 672,40 Eur.

52. Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa nárokov na náhradu škody, ktoré mali vzniknúť v roku 2014, v súvislosti s operáciou absolvovanou 04. 07. 2014.

53. Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Jančiara vyplýva, že nie je možné preukázať príčinnú súvislosť inkontinenciu moču žalobkyne, taktiež gynekologickú operáciu, ktorú žalobkyňa podstúpila dňa 04. 07. 2014 a poruchy močenia s predmetným úrazom z dopravnej nehody. Teda operácia, ktorú žalobkyňa absolvovala dňa 04. 07. 2014 nie je v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom.

54. Ani odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa nepriznania úrokov z omeškania odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

55. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala žalobu o náhradu škody na súd dňa 25.11.2013.

56. Podľa § 106 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

57. Z obsahu spisu vyplýva, že samotná žaloba o náhradu škody bola podaná včas, v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka. Počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby práva na náhradu škody. Teda s plynutím práva na náhradu škody začína plynúť premlčacia doba aj pre úroky z omeškania.

58. Žalobkyňa žalobu rozšírila o úroky z omeškania až svojím podaním doručeným súdu 20. 11. 2015. Úroky z omeškania bolo potrebné uplatniť na súde žalobou v rámci premlčacej lehoty uvedenej § 106 Občianskeho zákonníka. Keďže úroky z omeškania boli žalobkyňou uplatnené až uvedeným podaním, súd prvej inštancie správne uzavrel, že boli uplatnené už po uplynutí premlčacej lehoty.

59. Navyše odvolací súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalobkyni bolo vyplatených spolu 3 434,60 Eur, hoci by jej jedine titulom bolestného malo byť vyplatených iba 2 672,40 Eur.

60. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo odvolaním napadnuté aj vo výroku o trovách konania, keď odvolania proti tomuto výroku podali žalovaní 3/ a 5/, ale aj žalobkyňa.

61. Odvolací súd preskúmaním rozhodnutia prvostupňového súdu vo výroku o trovách konania dospel k záveru, že odvolaniami napadnuté rozhodnutie je vecne správne aj vo výroku o trovách konania.

62. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

63. Aplikácia uvedeného ust. § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak však súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada súd jednak k majetkovým, osobným a sociálnym pomerom strán sporu, ale rovnako je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde a dôležitým je aj správanie strán sporu pred a po podaní žaloby. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií by sa javilo priznanie trov konania ako neprímerane tvrdé, je namieste aplikácia ustanovenia o trovách konania podľa § 257 CSP.

64. Aplikácia daného ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri k tomu napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočnosť okolností. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2Mcdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010 či sp. zn. 3Mcdo 46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, keď sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie.

65. Odvolací súd v zhode s názorom prvostupňového súdu dospel k záveru, že v danom prípade je daný dôvod aplikovať § 257 CSP v súvislosti s rozhodovaním o trovách prvostupňového konania.

66. Vzhľadom na okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k uplatneniu si práva na súde, ale predovšetkým zo zreteľom na to, že rozhodnutie súdu záviselo od znaleckého dokazovania je daný dôvod podľa § 257 CSP, aby súd nepriznal stranám sporu náhradu trov prvostupňového konania.

67. Vzhľadom na to, že odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil žiadne pochybenie, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v časti výroku, ktorým súd žalobu žalobkyne zamietol, čo do hodnoty sporu 1.838,87 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

68. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 257 CSP, keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní iba žalovaní 1/, 2/ a 4/, preto by im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní 1/, 2/ a 4/ však nepožadovali náhradu trov odvolacieho konania. Čiastočne boli úspešní v odvolacom konaní žalovaní 3/ a 5/, keďže odvolaniu žalobkyne nebolo vyhovené, ale na druhej strane žalovaní 3/ a 5/ boli čiastočne neúspešní, keďže ich odvolaniu proti trovám konania tiež nebolo vyhovené. Čiastočne úspešná bola žalobkyňa, keď odvolaniu žalovaných 3/ a 5/ nebolo vyhovené, ale nebola úspešná v rozsahu ňou podaného odvolania proti rozsudku prvostupňového súdu. Odvolací súd ale z dôvodov uvedených vyššie, týkajúcich sa trov prvostupňového konania, prihliadnuc na výnimočnosť prípadu stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

69. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).